

A KUTATÁSALAPÚ TANÁRTOVÁBBKÉPZÉS ALKALMAZÁSA A PROJEKTMÓDSZER TOVÁBBFEJLESZTÉSÉBEN

Hamarné Helmeczi Katalin

II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola, Hajdúsámson

Kulcsszavak: kutatásalapú tanártovábbképzés, pedagógiai értékelés, projektmódszer

A hajdúsámsoni II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában 1985 óta matematikát és kémiát tanítok. Előtte Nyíregyházán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskola hallgatója voltam matematika-kémia szakon. 2000-ben lehetőséget kaptam a továbbképzésre, az SZTE hallgatója lettem pedagógiai értékelési szakon. A szakdolgozati témaválasztás során részletesebben megismerkedtem a projektmódszerrel, amellyel korábban nem foglalkoztam. Ezt, a számomra új tanítási módszert a gyakorlatban is kipróbáltam. A munka során lehetőségem nyílt összemérni az iskolánk hátrányos helyzetű, gyengébb teljesítményű tanulóinak tudását a jobb feltételekkel induló, más iskolákban tanuló diákok teljesítményével. Nem vallottunk szégyent, az új oktatási módszer alkalmazásával sikerült a különbségeket csökkenteni a gyerekek között. A módszert a gyerekek elfogadták, szívesen dolgoztak vele, és igényelték volna más tantárgyaknál is. A projektmódszerrel tanuló gyerekeknél sikerült a kémia tanulásának motivációját is erősíteni.

A munkát az elmúlt években az SZTE Oktatáselméleti Kutatócsoport „Hátrányos helyzetű tanulók értékelése és differenciált fejlesztése” elnevezésű kutatási programjában programfejlesztőként is gyakorlom. Egy-egy tanítási téma kipróbálásában az elmúlt években egyre növekvő tanulói és kémiatanári létszámmal sikerült előrébb lépni. A 18–20 órából álló témakörök feldolgozásához segédanyagokat, útmutatókat állítottam össze, melyeket a részt vevő pedagógusok használtak, illetve saját igényük, és lehetőségük alapján módosítottak is.

A megszerzett mérési-értékelési ismereteimet iskolán belüli és kívüli területeken egyaránt hasznosítom, a diploma megszerzése óta részt veszek a Hajdú-Bihar Megyei Pedagógiai Intézet szaktanácsadói munkájában. A megbízásaim során a tanult mérés-értékelési ismereteimet előadás és műhelymunka formájában terjesztem. Úgy tapasztalom, egyre nagyobb az igény a statisztikai vizsgálatokkal igazolt eredmények bemutatására. Az elkövetkező években a rendszeres, megfelelő módon átgondolt és megvalósított mérés-értékelés kiemelt szerepet kaphat az intézményértékelésben, hasznos információkkal szolgálhat a fenntartók és a gyakorló tanárok számára egyaránt.